

Pécsi Ítéltábla

Mf.II.30.041/2024/7. szám

A felperes:

felperes1 (cím1)

A felperes képviselője:

Dr. Molnár Péter Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Molnár Péter ügyvéd, cím2.)

Az alperes:

alperes1 (cím3)

Az alperes képviselője

Gondos Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Gondos Luca ügyvéd, cím4)

A per tárgya:

munkáltató egészségsértés miatti kárfelelősségének megállapítása

Az elsőfokú bíróság:

Pécsi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat:

1.M.70.088/2023/26. számú ítélet

Í t é l e t

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét – fellebbezett részében – részben megváltoztatja, és az alperes által fizetendő sérelemdíj összegét 1.000.000 (egymillió) forintra, és ennek az elsőfokú ítélet szerinti késedelmi kamatára felemeli.

Mellőzi a felperes elsőfokú perköltségben való marasztalását, és kötelezi az alperest, hogy tizenöt napon belül fizessen meg a felperesnek 50.000 (ötvenezer) forint elsőfokú eljárásban felmerült perköltséget.

Az alperes által az államnak fizetendő kereseti eljárási illeték összegét 60.000 (hatvanezer) forintra, az állam által előlegezett – a bírósági gazdasági hivatal felhívására fizetendő – költség összegét 92.000 (kilencvenkettőezer) forintra felemeli.

Egyéb fellebbezett részében az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg az államnak – a Nemzeti Adó-és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételi számlájára – az esedékesség napjáig 80.000 (nyolcvanezer) forint meg nem fizetett fellebbezési eljárási illetéket. Az esedékesség napja a jelen határozat meghozatalát követő hatvanadik nap. Az illeték megfizetése során a közlemény rovatban a Pécsi Ítéltábla megnevezését, a másodfokú határozat ügyszámát, valamint a fizetésre kötelezett adóazonosító számát fel kell tüntetni.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

- [1] A felek 2021. június 1. napjától létesítettek határozatlan időtartamra szóló munkaviszonyt három hónap próbaidő kikötése mellett üzletvezető-helyettes munkakör ellátására. A felperes munkavégzésének helye az alperes pécsi üzletben lévő cipőüzletete volt.
- [2] A felperes 2021. augusztus 9. napján munkavégzés közben a polcok között elhelyezett ülőpadban megbotlott, jobb térdét hozzáütötte a pad fémből készült oldalrészéhez, majd elesett. A baleset után jobb lábának nagyujját, lábszárát és térdét fájlalta. A későbbiekben mindennapi munkavégzése során jobb térdé fájdalmas volt, ez a járást és különösen a guggolást jelentősen elnehezítette, a nap végére lába bedagadt. Ennek ellenére huzamosabb időn keresztül nem fordult orvoshoz, attól tartva, hogy keresőképtelen állományba kerülése esetén munkahelyét elveszítheti.
- [3] Az alperes 2021. november 24. napján tájékoztatta a felperest, hogy üzletvezető-helyettesi munkájával nem elégedett, egyben felajánlotta munkaszerződésének eladói munkakörre történő módosítását. A felperes az erre vonatkozó okiratot nem írta alá.
- [4] A felperes mozgásszervi panaszai 2021. november 26. napján kereste fel háziorvosát, aki keresőképtelenségét megállapította és további kezelésre utalta. 2022 év elején az ortopédiai szakrendelésen a megállapított porc kitörés miatt műtéti beavatkozást javasoltak, melyre 2022. január 21. napján került sor, majd a felperes injekció-kúrában részesült.
- [5] A baleseti sérülés következtében a felperesnél 5%-os mértékű baleseti eredetű egészségkárosodás alakult ki. Jobb térdét nem terhelő munkakörben továbbra is korlátozás nélkül foglalkoztatható, a térd terhelésével (tartós állással-járással, terhek mozgásával, gyakori guggolással) járó munkakör betöltése számára nem javasolt. A mindennapi tevékenységek közül a guggolást igénylő háztartási és ház körüli tevékenységek, illetve nagyobb bevásárlás esetén állhat fenn térdfájdalom, a szabadidős tevékenységek közül a térd terhelésével járó tevékenységekben jelentkezhet fájdalom, míg állapota az egyéb mindennapi tevékenységekben érdemben nem korlátozza.
- [6] A felperes keresetében 1.500.000 forint sérelemdíj és ennek 2021. augusztus 9. napjától járó késedelmi kamata, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (R.) alapján általános forgalmi adó nélkül felszámított ügyvédi munkadíjból álló elsőfokú perköltség megfizetésére kérte kötelezni az alperest.
- [7] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte, vitatta a sérelemdíj jogalapját és összegszerűségét is, perköltségként az R. 3.§-a szerint meghatározott, általános forgalmi adóval növelt ügyvédi munkadíját számította fel. Álláspontja szerint a felperesnél elvégzett műtét és az azt követő egészségkárosodott állapota nem áll okozati összefüggésben a perbeli munkahelyi balesettel, mindez vagy sorsszerű eredetű betegsége, vagy a balesettől eltérő időpontban elszenvedett sérülése következménye lehet. Ezt támasztja alá, hogy a munkahelyi balesetet követően folytatta munkáját, orvoshoz hónapokig nem fordult, keresőképtelen állományba nem került. Munkáltatóját nem tájékoztatta arról, hogy a balesetre visszavezethetően térdpanaszai állnak fenn, táppénzre kerülésekor sem erre, hanem Covid fertőzésre hivatkozott.
- [8] Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest 500.000 forint sérelemdíj, ennek 2021. augusztus 9. napjától a kifizetés napjáig számított késedelmi kamata, 30.000 forint le nem rótt elsőfokú eljárási illeték és 45.768 forint állam által előlegezett költség megfizetésére, míg a felperest marasztalta 127.000 forint elsőfokú perköltségben.

- [9] Az orvosszakértői vélemény alapján bizonyítottan találta, hogy a nem vitatott munkahelyi baleset és az egészségkárosodás között okozati összefüggés áll fenn. Hangsúlyozta, hogy a szakértő ennek orvosszakértői igazolására a baleset és az orvosi ellátás között eltelt idő miatt nem látott módot, de a felperest ért sérülésekről – a térdkalács belső ízfelszínéből 2 x 1 centiméteres rész kitörése és a combcsont belső ízfelszínének porckárosodása – megállapította, hogy azokat a felperes a munkahelyi balesetben szenvedhette el. Ennek két feltételül a munkabaleset és az orvosi vizsgálat közötti újabb térd sérülés hiányát, valamint a térdpanaszok munkabalesetet követő időszakban fennállását határozta meg. Az elsőfokú bíróság e feltételek vizsgálata során rögzítette, hogy a releváns időintervallumban a felperes esetleges, munkaviszonytól független sérülésére csak alperesi feltételezések merültek fel, ilyenek az ellenkérelemben előadott, lényegesen korábbi időpontban bekövetkezett kerékpáros baleset nem minősülhetett. A felperes térdpanaszainak 2021. augusztus 9. óta történő folyamatos fennállását tanú1 és tanú2 tanúvallomásával bizonyítottan találta, melyet az sem cáfol meg, hogy a felperes területi vezetőjének és közvetlen munkahelyi felettesének vallomása szerint a felperes munkabalesetből eredő térdpanaszairól nem tudtak, annak jeleit maguk nem tapasztalták. Mindezek alapján azt állapította meg, hogy az alperes felelősséggel tartozik a felperes 2021. augusztus 9. napján bekövetkezett munkahelyi balesetéből eredő egészségkárosodásáért.
- [10] A felperes által elszenvedett sérülést, az annak következtében kialakult panaszokat, a szükségessé vált gyógykezelést és műtétet, a felperes életének 2022 tavaszáig fennállott közép súlyos, és az azóta fennálló tartós, enyhe fokú elnehezülését, a műtét után visszamaradt 5%-os mértékű baleseti eredetű egészségkárosodást értékelve a sérelemdíj összegét 500.000 forintban határozta meg, és a Munka Törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (Mt.) 9.§ (1) bekezdése alapján alkalmazandó, a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 6:518-534.§-ai, az Mt. 166.§ (1) bekezdése és 177.§-a alapján az alperest ennek, és a baleset időpontjától számított késedelmi kamatának megfizetésére kötelezte.
- [11] A perköltség, a le nem rótt eljárási illeték és az állam által előlegezett költség viseléséről a felek pernyertességének-pervesztességének arányában, a felperes munkavállalói költségkedvezményére figyelemmel határozott.
- [12] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen mindkét fél fellebbezett.
- [13] A felperes az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatását, a sérelemdíj összegének 1.000.000 forintra történő felemelését és az alperes perköltségben marasztalását kérte, költségei felszámítását azonban elmulasztotta. Fellebbezési hivatkozása szerint a sérelemdíj elsőfokú bíróság által megállapított mértéke nem alkalmas az őt ért nem vagyoni sérelmek kompenzálására, annak felemelése már az 5%-os mértékű egészségkárosodására figyelemmel is indokolt. Úgy ítélte meg, hogy az elsőfokú bíróság nem kellő súllyal értékelte az orvosszakértői vélemény által igazolt panaszait (a háztartási tevékenységekben való korlátozottság, a térdpanaszok várható fokozódása, esetleges térdprotézis beültetés, a másik láb fokozottabb igénybevételéből származó panaszok, egy újabb sérüléstől való félelem), és mindezek kihatását mindennapi életére. Hivatkozott a sérülés miatt szükségessé vált lakóhely-változtatás miatt őt ért hátrányokra, a helységről Pécsre történő bejárás kényelmetlenségére. A sérelemdíj kompenzációs funkciója mellett annak magánjogi büntetés funkcióját is kérte figyelembe venni.
- [14] Az alperes elsődleges fellebbezése az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatására és a kereset teljes elutasítására irányult, másodlagosan a sérelemdíj összegének 200.000 forintra történő leszállítását kérte. A másodfokú eljárásra az R. 3.§-a és 4/A.§-a szerint megállapítható ügyvédi munkadíjat számította fel.
- [15] Elsődleges fellebbezését arra alapította, hogy az elsőfokú bíróság tévesen tekintette a felperes munkahelyi balesete és az orvosszakértő által rögzített egészségkárosodása közötti okozati

összefüggést bizonyítottak. Ebben a körben bizonyítási érdeke a felperesnek állt fenn, az igazságügyi orvosszakértő azonban csak az okozatosság elvi, feltételezett lehetőségét állapította meg, összességében azt rögzítette, hogy annak igazolására orvosszakértői módszerekkel nincs mód. Az okozati összefüggés hiányát támasztják alá az egyéb peradatok is, így az a körülmény, hogy a felperes a munkáltatója felé egészségügyi panaszt nem jelzett, a baleset után három és fél hónapig dolgozott, majd csak a negatív teljesítményértékelése közlésekor fordult orvoshoz és került keresőképtelen állományba, munkáltatója felé akkor is Covid fertőzést állítva. Álláspontja szerint a felperes későbbi orvosi kezelése szükségessé válhatott túlsúlyból eredő vagy életkori porckopásból, illetve a porcleválás is keletkezhetett egy későbbi sérülés során. A tanúvallomások értékelése kapcsán azt emelte ki, hogy olyan ellentmondás nem állt fenn, amely bármelyiknek a valótlanágát feltételezné. A felperes házastársa és tanú1 tanú arról nyilatkozott, hogy nekik panaszkodott a felperes az egészségi állapotáról, míg tanú3 és tanú4 tanúvallomása szerint nekik mint munkahelyi felettesnek nem jelezte a panaszait.

- [16] Másodlagos fellebbezése szerint a felperes csupán állította, de nem bizonyította, hogy a baleset következtében akadályozott hétköznapi teendői és szabadidős tevékenysége körében, a szakvélemény ezzel ellentétesen rögzíti, hogy állapota a mindennapi tevékenységekben érdemben nem korlátozza. A csekélyebb sérelem kompenzálására így 200.000 forint összegű sérelemdíj elegendő.
- [17] A felek fellebbezési ellenkérelme az ellenérdekű fél fellebbezése kapcsán az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult.
- [18] A felperes fellebbezése alapos, az alperes fellebbezése alaptalan.
- [19] A másodfokú bíróság a Pp. 369.§ (3) bekezdést c) pontja szerinti felülbírálati jogkörében az elsőfokú bíróságtól eltérő jogi következtetés levonására, a tények másként minősítésére nem látott indokot.
- [20] Az Mt. 9.§-a folytán a sérelemdíj megítélésekor is alkalmazandó 166.§ (1) bekezdés alapján a munkáltató köteles megtéríteni a munkavállalónak a munkaviszonnyal összefüggésben okozott kárt. Az 1/2018. (VI. 25.) KMK vélemény 1. pontja szerint a munkáltató kártérítési felelőssége a munkavállalója egészségkárosodás miatt keletkezett káráért akkor áll fenn, ha az a munkaviszonnyal összefügg. A munkavállaló bizonyítja a munkaviszony fennállását, a kárt, továbbá a kárnak a munkaviszonnyal való okozati összefüggését.
- [21] A perbeli esetben nem volt vitatott, hogy a felperes az alperesnél állt munkaviszonyban, 2021. augusztus 9. napján az üzletben a polcok között lévő ülőpadban megbotlott, jobb térdével megütötte a pad oldalsó fém részét, a munkabaleset kivizsgálása során nyilatkozott térde zúzódásos sérüléséről. Házi orvosát a baleset után térdpanaszaival első alkalommal 2021. november 26. napján kereste fel, aki keresőképtelen állományba vette. 2022. január 21. napján porckitörés miatt műtéti beavatkozást végeztek, ennek ellenére orvosi iratokkal alátámasztottan mozgásszervi eredetű egészségkárosodása maradt vissza. A perben beszerzett szakértői vélemény megállapítása szerint amennyiben 2021. augusztus 9. és 2021. november 26. között térd-sérülést nem szenvedett el, és a térdpanaszai 2021. augusztus 9. óta fennálltak, úgy a műtétet szükségessé tevő sérüléseket – a térdkalács belső ízfelszínének porcsérülését (abból egy 2 x 1 cm-es porcdarab letörése), illetve a combcsont belső ízfelszínének porckárosodását – a fenti balesetben szenvedhette el. Ezzel együtt megállapítható kis mértékű okozati összefüggés a műtét előtti térdpanaszok és a jobboldali térdízület sorsszerű kopása között.
- [22] A másodfokú bíróság az elsőfokú bírósággal egyetértve úgy foglalt állást, hogy a beszerzett szakértői vélemény és az egyéb peradatok alapján ítéleti bizonyossággal megállapítható az okozati összefüggés a 2021. augusztus 9. napján bekövetkezett baleset és a felperesnél

visszamaradt 5% mértékű egészségkárosodás, valamint a felperes ebből fakadó panaszai között. Kétségtelen, hogy olyan esetekben, amikor a szakvélemény szerint a sérülés keletkezésének pontos ideje és módja a tudomány mai állása szerint teljes bizonyossággal nem állapítható meg, a bírói gyakorlat az egészségsértésnek a munkaviszonnyal való összefüggése kimondásához, azaz a munkáltató kártérítési felelősségének megállapításához az okozatosság kismértékű valószínűségi szintjét nem fogadja el, ahhoz a valószínűség magasabb fokát követeli meg (BH2007.23.). A szakértői véleménynek az a megállapítása, hogy az okozati összefüggés bizonyos, konkrétan meghatározott feltételek fennállása esetén nem kizárt, önmagában, a szakvéleményben meghatározott feltételek vizsgálata nélkül nem vitásan nem értékelhető a munkaviszonnyal való összefüggés olyan nagyfokú valószínűsítésének, amely alkalmas lehet az okozati összefüggés fennállásának bizonyítására.

- [23] Az elsőfokú bíróság azonban a szakvéleményben meghatározott további feltételekre vonatkozó vizsgálatot elvégezte, a felek által felajánlott bizonyítást teljeskörűen lefolytatta. A rendelkezésre álló bizonyítékok alapján okszerűen jutott arra a következtetésre, hogy a térdkalács belső ízfelszínéről a 2 x 1 cm-es porc darab letörését, illetve a combcsont belső ízfelszínének porckárosodását a 2021. augusztus 9. napján történt munkahelyi baleset okozta.
- [24] A perben nem merült fel adat arra nézve, hogy a felperest 2021. augusztus 9. napja után olyan egyéb trauma érte, amely a perbeli sérülését, és az ennek következtében kialakult panaszait okozhatta volna. Az, hogy egy ilyen későbbi baleset lehetősége ténylegesen nem zárható ki, még a valószínűsítés kisebb fokát sem éri el, ezért nem tette megalapozatlanná az elsőfokú bíróság megállapítását a munkahelyi baleset és az egészségsértés közötti okozati összefüggés fennállására. A szakvélemény rögzítette a felperes jobb térdét is érintő sorsszerű porckopást, ez azonban a sérülések okaként nem vehető figyelembe, mert a balesetet megelőzően jelentős tünetekkel nem járt.
- [25] A térdpanaszok munkahelyi balesetet követő folyamatos fennállására vonatkozó előadását az alperes vitatásával szemben a felperes bizonyítani tudta. A cáfolat alapjaként az alperes a fellebbezésében is az orvoshoz fordulás több mint három hónapos késedelmére és a munkahelyi vezetők tájékoztatásának elmaradására, illetve nem tényszerű tájékoztatásukra hivatkozott. A felperes a késedelemre és a panaszai ellenére történő munkavégzésre azonban okszerű magyarázattal szolgált – bizonytalannak tartotta, ezért féltette a munkahelyét. Az időmúlás miatt az ő terhére eső bizonyíthatatlanság sem következett be, mert a vele nem csak alkalmanként találkozó, munkahelyi felettesének nem minősülő volt munkatársa, tanúl a felperes házastársának tanúvallomásaival összhangban megerősítette a felperes előadását a baleset utáni térdpanaszairól. Vallomása bizonyító erejét nem gyengítette, hogy tanú4 területi vezető – aki heti egy alkalommal látogatott a pécsi üzletbe – és tanú3 boltvezető a felperes panaszairól nem tudott, a baleset után munkavégzésében nem észlelt változást. A munkaszerződés módosítására irányuló megbeszélés tényéből, idejéből pedig az okozatiság hiányára vonatkozó megalapozott következtetés a másodfokú bíróság szerint sem vonható le.
- [26] Az elsőfokú bíróság helyesen foglalt állást a munkabaleset és a sérelem közötti okozati összefüggés fennállásáról, döntése az Mt. 166.§ (1) bekezdését nem sérti, így a felperes Ptk. 2:43.§ a) pontjában nevesített testi épséghez és egészséghez fűződő személyiségi jogának sérelme miatt sérelemdíjra jogosult.
- [27] A másodfokú bíróság a Pp. 369.§ (3) bekezdés d) pontja szerinti anyagi jogi felülbírálati jogkörében a sérelemdíj mértékére vonatkozó fellebbezési kérelmeket vizsgálta.
- [28] A Ptk. 2:52.§ (1) bekezdése szerint, akit személyiségi jogában megsértenek, sérelemdíjat követelhet az őt ért nem vagyoni sérelemért. A (3) bekezdés alapján a sérelemdíj mértékét a bíróság az eset körülményeire – különösen a jogsértés súlyára, ismétlődő jellegére, a felróhatóság mértékére, a jogsértésnek a sértettre és környezetre gyakorolt hatására – tekintettel, egy összegben határozza meg.

- [29] A sérelemdíj összegének meghatározása során az elsőfokú bíróság figyelembe vette és értékelte a felperes egészségkárosodásának tényét, mértékét, maradandóságát, a sérülés gyógyulását, mindezeknek a felperesre gyakorolt hatását is. Helyesen indult ki abból, hogy a munkabaleset következtében a felperes műtéti beavatkozást igénylő súlyos sérülést szenvedett el, a gyógyulás több hetes időtartama alatt – különösen annak a rehabilitációig tartó első szakaszában – a sérülés fájdalmas volt, a felperes csökkent terhelhetősége, beszűkült térdmozgásai mindennapi életét az első időszakban közép-súlyos mértékben, majd ezt követően az érdemi maradványtünetek mellett tartósan, enyhe fokban elnehezítették. Az elsőfokú bíróság helyesen vette számba a munkahelyi balesettel okozati összefüggésben bekövetkezett 5%-os baleseti eredetű egészségkárosodást – ami a baleset előtt érdemi panasszal nem járó sorsszerű porckopással együtt 9%-os össz-szervezeti egészségkárosodást jelent – azzal, hogy a felperes állapotában javulást nem várható, állapotrosszabbodásra azonban számítani kell.
- [30] A felperes a munkahelyi baleset miatt alkalmatlanná vált a jobb térdet terhelő munkakörök betöltésére, kizárólag tartós állással-járással, terhek mozgatásával, gyakori guggolással nem járó munkakört képes ellátni. Megváltozott egészségi állapota nem csak a korábbi szabadidős tevékenységeiben, de a háztartási, ház körüli és kerti munkákban is korlátozza. A szakértői vélemény 8. pontjának megállapításait a vélemény egészére figyelemmel helyesen értékelte úgy az elsőfokú bíróság, hogy csupán a jobb térdet nem terhelő és a guggolással nem járó mindennapi tevékenységek azok, amelyekben a felperest egészségi állapota érdemben nem korlátozza.
- [31] A felperes egészségkárosodása valóban indokolhatta negyedik emeleti lakóhelyének megváltoztatását, ebből azonban nem következik, hogy vidékre költözéséhez is ez vezetett. A helységről Pécsre történő bejárás kényelmetlensége ezért a sérelemdíj mértékét még akkor sem befolyásolhatja, ha az eset körülményeire figyelemmel nem vagyoni sérelemnek lenne minősíthető.
- [32] Az elsődlegesen a személyiségi jogaiban megsértett személyre koncentráló, a számára okozott nem vagyoni sérelmek kompenzálására szolgáló sérelemdíj büntető funkciójának érvényesítését a perbeli jogsértés jellegére, az eset körülményeire figyelemmel a másodfokú bíróság nem tartotta indokoltnak.
- [33] Valamennyi körülményt figyelembe véve a másodfokú bíróság úgy ítélte meg, hogy a munkahelyi balesettel okozati összefüggésben a felperest ért nem vagyoni sérelmek kompenzálására az elsőfokú bíróság által megállapított összegű sérelemdíj nem elégséges, ezért azt a káridőponti ár- és értékviszonyok alapulvételével a fellebbezésben kért 1.000.000 forintra, és annak az elsőfokú ítélet szerinti kamataira felemelte.
- [34] Miután a per olyan követelés iránt folyt, amelynek összegszerű megállapítása bírói mérlegeléstől függött, és a felperes által követelt összeg a másodfokú bíróság döntésére figyelemmel nem volt nyilvánvalóan eltúlzott, az elsőfokú eljárásban felmerült perköltség viseléséről a Pp. 83.§ (3) bekezdése alapján kellett határozni. A másodfokú bíróság mellőzte a felperes elsőfokú perköltségben marasztalását, és kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek az R. 3.§ (2) bekezdés a) pontjára figyelemmel 50.000 forint elsőfokú perköltséget. A Pp. 102.§ (1) bekezdése alapján a marasztalás felemelt összegére figyelemmel az alperes feljegyzett kereseti eljárási illetékben marasztalását 60.000 forintra, az állam által előlegezett szakértői díjban marasztalását 91.536 forintra felemelte, az ezen felüli kereseti eljárási illeték és állam által előlegezett költség a Pp. 102.§ (6) bekezdése alapján a felperes munkavállalói költségkedvezményére figyelemmel az állam terhén marad.
- [35] A fentieknek megfelelően a másodfokú bíróság a Pp. 383.§ (2) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét – fellebbezett részében – részben megváltoztatta, míg egyéb fellebbezett részében az elsőfokú ítéletet helybenhagyta.

- [36] A fellebbezési eljárásban a pernyertes felperes igényelt ugyan perköltséget, de annak összegét nem számította fel, ezért arról a másodfokú bíróság a Pp. 82.§ (3) bekezdése alapján nem rendelkezhetett.
- [37] A feljegyzett fellebbezési eljárási illeték viseléséről a Pp. 102.§ (1) bekezdése alapján döntött a másodfokú bíróság, és a polgári és közigazgatási eljárás során meg nem fizetett illeték és állam által előlegezett költség megfizetéséről szóló 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3.§ (2) bekezdése alapján tájékoztatta az alperest az esedékesség időpontjáról, valamint a fizetés során a közlemény rovatban feltüntetendő adatokról.
- [38] A másodfokú bíróság a fellebbezést a Pp. 376.§ (1) bekezdése alapján – az ott írt kivételek hiányában – tárgyaláson kívül bírálta el.

Pécs, 2024. szeptember 23.

Dr. Kutasi Tünde s.k. a tanács elnöke, Dr. Kovács János s.k. előadó bíró, Gáspárné dr. Baranyabán Judit s.k. bíró